

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899444
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899444.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a. s., Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., Kýčerského 7, 811 05 Bratislava proti žalovanému: J. bytom I., zastúpeného V., bytom Y., o určenie, že žalovaný je zmenečne zviazanou osobou, neexistencii právneho vzťah, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 30Cb 4/2002-310 zo dňa 23. 08. 2012, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. 08. 2012, č. k. 30Cb 4/2002-310 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením návrh žalovaného zo dňa 10. 08. 2012 na prerušenie konania zamietol a nepripustil zastúpenie žalovaného V., bytom Y..

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalovaný podaním z 10. 08. 2012 navrhol, aby súd prerušil predmetné konanie a obrátil sa na Ústavný súd Slovenskej republiky s podnetom na vyslovenie nesúlady § 119 ods. 3 O. s. p. s Ústavou Slovenskej republiky. Odôvodnil to skutočnosťou, že uvedené ustanovenie O. s. p. porušuje princíp rovnosti zbraní v súdnom spore, a tento princíp aj v zmysle judikatúry ESĽP musí byť zachovaný.

Prvostupňový súd citoval § 109 ods. 1 písm. b) veta druhá O. s. p. a uviedol, že z uvedeného ustanovenia vyplýva, že prerušiť konanie možno len vtedy, ak k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, dospel súd a nie účastník. Keďže táto podmienka nie je splnená, súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Súd prvého stupňa posudzoval aj spôsobilosť všeobecného zástupcu V. na zastupovanie žalovaného v predmetnom konaní, ktorému udelil žalovaný plnú moc dňa 01. 06. 2009. Uviedol, že spôsobilosť na riadne zastupovanie najmä predpokladá, že všeobecný splnomocnenec je schopný vykonávať procesné úkony, sledovať priebeh konania, primerane reagovať a komunikovať. Z obsahu spisu však vyplýva, že

všeobecný zástupca nie je spôsobilý na riadne zastupovanie, pretože sa nezúčastnil ani jedného nariadeného pojednávania vo veci.

Splnomocnený zástupca žalovaného sa ospravedlnil podaním z 18. 03. 2010 s tým, že absolvoval v minulom roku 3 operácie srdca a ošetrojúci lekár mu zakázal psychické a fyzické napätie, ktoré by mohlo viesť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu. (termín pojednávania 24. 03. 2010). Z ďalšieho nariadeného termínu pojednávania na deň 06. 10. 2010 sa ospravedlnil opätovne zo zdravotných dôvodov pre neočakávané pretrvávajúce zdravotné ťažkosti. Ošetrojúca lekárka splnomocneného zástupcu oznámila súdu, že V. je hospitalizovaný od 24. 11. 2010. Podaním zo dňa 10. 08. 2012 navrhol prerušenie konania a vymenoval množstvo diagnóz, ktoré bránia v účasti na pojednávaní a znemožňujú jeho riadne chápanie. Z uvedeného mal súd prvého stupňa za zrejmé, že zástupca žalovaného nie je spôsobilý na riadne zastupovanie, a podľa § 27 ods. 2 O. s. p., toto zastúpenie nepripustil.

Proti tomuto rozhodnutiu žalovaný podal odvolanie v zákonom stanovenie odvolacej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. V odvolaní uviedol, že z napadnutím rozhodnutím nesúhlasí a trvá na podanom návrhu na prerušenie konania. Z obsahu odvolania je zrejmé, že žiada napadnuté rozhodnutie v časti v ktorej súd prvého stupňa zamietol jeho návrh na prerušenie konania zmeniť tak, že návrhu vyhovie a v časti, v ktorej súd rozhodol o nepripustení zastupovania žalovaného V., navrhol zrušiť.

V odôvodnení odvolania odvolateľ zopakoval dôvody, v ktorých vidí protiústavnosť ustanovení § 47 a § 119 O. s. p. a uviedol, že pokiaľ konanie neprerušil súd prvého stupňa, je tak povinný urobiť súd odvolací. K nepripusteniu zastupovania žalovaného Jánom Ekem uviedol, že právny zástupca má z času na čas zdravotné problémy, ktoré tvoria prekážku v účasti na pojednávaní, a ide o prekážky ktoré prináša život. Je toho názoru, že nemôžu byť dôvodom na zrušenie zastupovania už vzhľadom k tomu, že právny zástupca má problematiku relevantne naštudovanú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Ústava Slovenskej republiky v predmetnom čl. 144 ods. 2, na ktorý nadväzuje § 109 ods. 1 písm. b) O. d. p., súdu ukladá povinnosť prerušiť konanie len v prípade, že sa domnieva, že zákon je v rozpore s ústavou. Je preto nepochybné, že spomenutý postup súdu je viazaný na výsledok procesu tvorenia jeho názoru na prejednávajúcu vec ako aj na právnu úpravu, ktorej aplikácia prichádza do úvahy. Súdtakto postupuje len vtedy, ak dospeje k názoru svedčiacemu o existencii naznačeného rozporu. Potreba tohto postupu preto nie je daná v prípade, že o ústavnosti zákona (nie právneho poriadku) má pochybnosti účastník, nie však prejednávajúci súd. Pokiaľ preto súd rozpor zákona (nie celého právneho poriadku) s Ústavou Slovenskej republiky alebo iným zákonom či medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, nezistí (či už preto, že tento rozpor neexistuje alebo preto, že si to neuvedomí) je oprávnený konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. neprerušiť. Preto ak súd prvého stupňa nedospel k záveru, že žalovaným namietané ustanovenia O. s. p. sú v rozpore s ústavou a rozhodol správne, keď jeho návrh na prerušenie konania zamietol.

Podľa ust. § 27 ods. 2 O. s. p. súd rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zrejme nie je spôsobilý na riadne zastupovanie, alebo ak ako zástupca vystupuje v rôznych veciach opätovne.

Z uvedeného ustanovenia vyplývajú že dôvodom na nepripustenie zastúpenia môžu byť dve skutočnosti, a to, že zástupca je zrejme nespôsobilý na zastupovanie, alebo že zástupca vystupuje v rôznych veciach opätovne. Pod prvý dôvod treba zahrnúť jednak absenciu plnej spôsobilosti na právne úkony, ale aj akékoľvek iné skutočnosti spočívajúce v osobe zástupcu, pre ktoré nie je spôsobilý na zastupovanie do takej miery, že jeho pôsobenie by mohlo byť na ujmu procesných práv zastúpeného. Takýmto dôvodom je aj skutočnosť, že zástupca sa zo zdravotných dôvodov trvale nemôže zúčastňovať procesných úkonov.

Odvolací súd zo spisu zistil, že vo veci bolo na 24. 03. 2010 nariadené pojednávanie. Zástupca žalovaného sa podaním zo dňa 18. 03. 2010 z účasti na uvedenom pojednávaní ospravedlnil z dôvodu absolvovania väčšieho počtu operácií srdca a zákazu lekára psychicky a fyzicky sa namáhať. Súd prvého stupňa opätovne nariadil termín pojednávania na 06. 10. 2010. Zástupca žalovaného požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu neočakávaných a pretrvávajúcich zdravotných ťažkostí. V podaní zo dňa 07. 08. 2012 doručenom súdu 10. 08. 2012, ktorým žalovaný navrhol prerušenie konania, zároveň uvádza námatkové dôvody pretrvávajúcich bolestí (onkologické ochorenie, srdcové ochorenie, úrazy, zápalové ochorenia a pod.) Z uvedeného je zrejme, že v predmetnej veci sa z dôvodu zdravotných problémov zástupcu žalovaného neuskutočnilo viac ako 2 a 1 roka.

Z takto zistených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že u zástupcu žalovaného dlhodobo pretrvávajú zdravotné problémy, ktoré mu bránia v riadnej účasti na procesných úkonoch súdu, predovšetkým v účasti na pojednávaniach.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa, že splnomocnený zástupca nie je z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov spôsobilý na riadne zastupovanie, nakoľko tieto okolnosti mu nesporne bránia v účasti na procesných úkonoch súdu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne s poukazom na ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie